

5.5.8

(סוף הפרק) 62a → (משנה ז') 60a

כיצד עושים לו, המצורע עומד חוץ לעזרת ישראל כנגד פתח מזרחית באסקופת שער ניקנור ופניו למערב ושם עומדים כל מחוסרי כפרה בעת שמטהרין אותו ושם משקין את הסוטות, והכהן לוקח אשם של מצורע כשהוא חי ומניפו עם לוג השמן במזרח כדרך כל התנופות, ואם הניף זה בפני עצמו וזה בפני עצמו יצא, ואחר כך מביא את האשם של מצורע עד הפתח ומכניס שתי ידיו לעזרה וסומך עליו ושוחטין אותו מיד, ומקבלין שני כהנים את דמו, אחד מקבל בכלי זורוקו על גבי המזבח ואחד בידו הימנית ומערה לידו השמאלית ומזה באצבעו הימנית, ואם שינה וקבל בשמאל תחילה פסל, הכהן שקיבל מקצת הדם בכלי מוליכו וזורקו על המזבח תחילה, ואחר כך יבא הכהן שקיבל הדם בכפו אצל המצורע הכהן מבפנים והמצורע מבחוץ ומכניס המצורע ראשו ונותן הכהן מן הדם שבכפו על תנוך אזנו הימנית, ואחר כך יכניס ידו הימנית ויתן על בהן ידו ואחר כך יכניס רגלו הימנית ויתן על בהן רגלו ואם נתן על השמאל לא יצא, ואחר כך יקריב חטאתו ועולתו, ואחר שיתן הדם על הבהונות נוטל הכהן מלוג השמן ויוצק לתוך כפו של חבירו השמאלית ואם יצק לתוך כף עצמו יצא וטובל אצבעו הימנית בשמן שבכפו ומזה שבע פעמים כנגד בית קדש הקדשים על כל הזייה טבילת אצבע בשמן, ואם זה ולא כיון כנגד בית קדש הקדשים כשירות, ואחר כך יבא אצל המצורע ויתן מן השמן על מקום דם האשם בתנוך אזן ובהן ידו ובהן רגלו, והנותר מן השמן שבכפו יתננו על ראש המתטהר ואם לא נתן לא כפר, ושאר הלוג מתחלק לכהנים הלכות מחוסרי כפרה פרק ד

(1)	והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על גני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה ה' את משה: ויקרא טז, לד
(2)	וקלה מפפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי: ויקרא טז, כ
(3)	וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הפפרים אחת בשנה יכפר עליו לדתיכם קדש קדשים הוא לה: שמות ל, י
(4)	וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הפהגים ועל כל עם הקהל יכפר: ויקרא טז, כג
(5)	והנותר מן השמן אשר על כף הפכה יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני ה': ויקרא יז, כט
(6)	והנותר מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי ה': ויקרא ב, ג
(7)	ומהקר השמן אשר על כפו יתן הפכה על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם: ויקרא יז, י
(8)	ולקח הפכה את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לוג השמן והניף אתם תנופה לפני ה': ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי פחטאת האשם הוא לפהן קדש קדשים הוא: ולקח הפכה מדם האשם ונתן הפכה על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ויקרא יז, יב-יד
(9)	והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני ה' לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: ויקרא טז, י

- I. 'ז' משנה: the sequence of יה"כ עבודה is indispensable
 - a. If he brought the דם הפר before דם השעיר, must re-offer afterwards
 - b. If he is interrupted (e.g. the blood spills before finishing the מתנות), start from beginning of that stage
 - c. Note: same applies to stages of עבודה in היכל, at מזבח הזהב – each is an independent כפרה
 - i. ד"א ור"ש: pick up where you left off (no need to go back to beginning of that segment)
- II. יהודה's explanation and ר' יוחנן's limitations re: necessity of proper sequence
 - a. ד' יהודה: only מעכב בגדי לבן בפנים are performed in יהודה (v. 1] ~ [v. 3] אחת, – מיעוטים 2) – מעכב בגדי לבן בפנים
 - b. ד' נחמיה: only מעכב (in or out) are performed in יהודה (v. 1] ~ [v. 3] אחת, – מיעוטים 1) – מעכב בגדי לבן בפנים
 - i. ד' יהודה: included with בחוץ לבן (not מעכב) – don't need a separate מיעוט (ברייתא)
 - c. ד' יוחנן: he says that ר' נחמיה holds that מעכב שיריים are ??? – Challenge to יוחנן
 - d. ר' יהודה (contra חפניה) must do another חפניה before שחטת הפר – שחטת הפר before חפניה
 - i. Perhaps not: ר' יהודה may consider חפניה to be עבודת פנים, since its purpose is for inside
 1. Proof: our משנה – if דם was spilt before inner מתנות, need דם new (no mention of קטורת)
 2. Rejection: perhaps the תנא omitted קטורה (context)
 - e. Suggestion: שחטת הפר before דמו של פר is invalid
 - i. Challenge: our משנה – only requires דם new (should require דם new etc.)
 - ii. Defense: our משנה is referring to מתנות שבהיכל
- III. ר' יהודה ור"ש: re: function of השעיר המשתלח
 - a. ד' יהודה: applies each word of v. 4 to different groups (כהנים, לויים, ישראל) – כפרה 1
 - b. ד' ור"ש: שחטת הפר (re: עבירות כהנים) – כפרה 2 (re: שחטת הפר) (re: שחטת הפר) – כפרה 1
- IV. Explanation of dispute ר"מ (=ת"ק) and ר"ש ור"ש:
 - a. שחטת הפר (each segment must be done by one ד"מ)
 - b. שחטת הפר (each segment must be done only once ד"א ור"ש)
- V. Application to מצורע של בהונות
 - a. ד' ר' יעקב told me that this dispute doesn't carry over to מצורע (all agree must be from 1 לוג)
 - i. Challenge: parallel dispute recorded (re: starting over in mid-segment)
 - ii. Fix: רבי said that ר' יעקב taught him (same dispute) re: לוגין
 - iii. Final: ומוותר...ומיתר (vv. 5,7 - unlike מנחה – v6) of מתנות (on head) not מעכב, b/c double wording

VI. שחיטת אשם מצורע (ר' מאיר:~:ר"א ור"ש) Application of dispute ר' יוחנן

- a. ד"מ considers an out-of-sequence act as non-existent; redo אשם properly
- b. ד"א ור"ש consider it meaningful – must start entire process again (new לוג)
 - i. ד"ח verse states אותו (v. 8) – only 1 כבש – (but ר' יוחנן ברייתא supports אחר אשם אחר: ר' יוחנן)
 - ii. Solution: depends on use of "צריך" (ר' פדת) – צריך means it can be repaired
- c. Tangent: אשם מצורע has to have דם קבלת הדם by 2 כהנים – 1 ביד (מתן בהונות) and 1 בכלי (like חטאת על מזבח)

VII. Removal of "incompleted" חטאות

- a. ד"א ור"ש take out, burn, the one who burns them is מטמא בגדים (just like "completed" ones)
- b. חכמים only final one is disposed of in that matter
 - i. Question: how many שעיירים are sent לעזאזל?
 1. (in such a case: where multiple pairs were used for הגרלה due to error)
 - ii. Answer: only 1 – states אותו (v. 9)
 1. ר' יוסי re: (ר' פפי) דבא: send 1st one as per re:
 - a. Case of: lost and replaced פסחים both in front of you at midday
 - b. Analogy: with א,ב,ג boxes in מקדש (שקלים) doesn't hold
 2. (רב שימי) דבא: send last one – since that's the one that effected כפרה